

ΑΠΟΨΕΙΣ

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά → despina.bahas@kosmos.com.au

Χριστουγεννιάτικες Μνήμες

ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ αυτές δεν είναι λίγες οι φορές που νιώθουμε την ανάγκη να καταγγείλουμε την εμπορευματοποίηση των Χριστουγέννων. Και να αναπολύσουμε κάποια νοσταλγία εκείνες τις χρονιάρες μέρες που έδειχναν οι παλιές Χριστουγεννιάτικες κάρτες. Το λιτό χριστουγεννιάτικο δέντρο, ένα κούτσουρο να σιγοκαίει στο τζάκι, διάφορα χριστουγεννιάτικα γλυκίσματα πάνω στο τραπέζι και μερικά δώρα για τα μικρά παιδιά. Όμως τα παραδοσιακά Χριστούγεννα της Πατρίδας θα ήταν φτωχά, αν μέναμε μόνο σε αυτά και αφήναμε απέξω τις προλήψεις και τις αναμνήσεις. Για μας τους απόδημους αυτές οι εικόνες παραμένουν «ανόθευτες» και έχουμε για συναισθηματικούς λόγους την ανάγκη να τις ζήσουμε με τα μάτια της ψυχής μας, όπως τις ζούσαμε στην ευτυχισμένη ζωή των παιδικών μας χρόνων. Γιατί οι εικόνες της παιδικής ζωής δεν νοθεύονται ούτε φθείρονται από το χρόνο, ξεφεύγουν από την υλική τους υπόσταση και γίνονται άυλες και αναλλοίωτες.

ΟΙ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ πλημμύριζαν τη φαντασία των Ελλήνων από τα Χριστούγεννα μέχρι την Πρωτοχρονιά. Και άρχιζαν από τη στιγμή που ο άνθρωπος άνοιγε τα μάτια του για να αντικρύσει το πρώτο φως της ζωής. Τα Χριστούγεννα ήταν η καλύτερη μέρα για να μεγαλώσει κάποιος την τύχη του και τη σοδειά του την επόμενη χρονιά. Έτσι, ο πρώτος που θα άκουγε το λάλημα του πετεινού ξημερώνοντας Χριστούγεννα, έξασφαλίζει τουλάχιστον μια χρονιά καλοτυχίας. Υπήρχαν όμως και άλλα πράγματα που μπορούσαν να χαρίσουν σε

έναν άνθρωπο καλοτυχία, όπως το να φιλήσει τον γεροντότερο του σπιτιού ή να δώσει ελεημοσύνη σε ζητιάνο. Ένα μπανάκι ανήμερα Χριστούγεννα εξασφάλιζε προφύλαξη από πυρετό και πονόδοντο ολόκληρη την επόμενη χρονιά. Κακοτυχία περίμενε όποιον σπωκωνόταν από το Χριστουγεννιάτικο τραπέζι προτού αποτελειώσουν το φαγητό τους οι υπόλοιποι ή όποιος δεν έδινε κατιτίς στα παιδιά που του τραγουδούσαν τα κάλαντα. Και όποια κοπέλα έσκυβε σε ένα πηγάδι την παραμονή, μπορούσε να αντικρύσει στο νερό το πρόσωπο του καλού της που θα ερχόταν να τη ζητήσει σε γάμο.

ΠΛΗΜΜΥΡΙΖΑΝ τη φαντασία του λαού οι προλήψεις και οι θρύλοι στην Πατρίδα τα Χριστούγεννα. Όσοι γεννιούνταν τα Χριστούγεννα θεωρούνταν πολύ τυχεροί, γιατί λέγανε πως προρίζονταν να ζήσουν ευτυχισμένη ζωή, είτε πολύ τυχεροί, επειδή σε όλη τους τη ζωή θα έβλεπαν πνεύματα και φαντάσματα. Ο φυσικός κόσμος, ακόμη και αυτός ήταν τυλιγμένος με προλήψεις. Μέσα από τα κειμωνιάτικα σκοτάδια, οι άνθρωποι έριχναν το αβέβαιο βλέμμα τους στην επόμενη χρονιά και προσπαθούσαν να προβλέψουν το απρόβλεπτο. Έτσι πίστευαν πως ότι τύχαινε να ονειρευτεί κάποιος τις δώδεκα νύχτες ανάμεσα στα Χριστούγεννα και τα Θεοφάνεια, θα του συνέβαινε την επόμενη χρονιά. Το ίδιο και με τον καιρό. Πίστευαν πως ότι καιρό έκανε καθεμιά από εκείνες τις δώδεκα μέρες, τον ίδιο θα έκανε και σε καθέναν από τους δώδεκα αντίστοιχους μήνες της νέας χρονιάς. Μπορεί αυτές οι προλήψεις να μας φαίνονται

σήμερα παμπάλαιες, αλλά αν το καλοσκεφτούμε ιδιαίτερα στον απόδημο Ελληνισμό, όλο και κάποιες θα βρούμε κρυμμένες ακόμη, σε μια άκρη της ψυχής μας.

Η ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ του Έλληνα μετανάστη για το σπίτι που γεννήθηκε και τα ευτυχισμένα παιδικά του χρόνια είναι πιο έντονα αυτά τα συναισθήματα τις Άγιες τούτες μέρες των Χριστουγέννων. Αυτή η νοσταλγία καταλαμβάνει τον Έλληνα μετανάστη να ζήσει έστω και με τη φαντασία του την περασμένη ευτυχισμένη ζωή των νεανικών του χρόνων και τα γεγονότα, τα αντικείμενα και τα πρόσωπα που έχουν σχέση με αυτή την ανέμελη ζωή. Γιατί ενώ άλλος λίγο άλλος πολύ το οικονομικό πρόβλημα το ξεπέρασμε εδώ στην πλουσιοπράσινη και φιλόξενη Αυστραλία, όμως εμείς σαν τον Οδυσσέα συνεχίζουμε να έχουμε το βλέμμα της ψυχής μας στηλωμένο μπροστά σε εκείνη τη ζωή, όταν ακόμη ήμασταν ξυπόληπτα παιδιά. Η συναισθηματική αυτή φόρτιση μπορεί να είναι μια άρνηση της πραγματικότητας, που όμως ο Έλληνας μετανάστης την έχει ανάγκη για συναισθηματικούς λόγους, γιατί νομίζει ότι τα πρόσωπα και τα πράγματα είναι το ίδιο όπως ήταν πριν φύγει και πάρει το δρόμο της ξενπιείας και ότι το σπίτι που γεννήθηκε τον «προσμένει ακόμα». Είναι το αιώνιο πια ελληνικό πρόβλημα της παλινόστησης, για να διαπιστώσουμε για μια ακόμη φορά και αυτά τα Χριστούγεννα, πόσο άρρηκτα συνδεδεμένος και συνεχής είναι ο Ελληνισμός από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα.

ANAMNΗΣΕΙΣ πολύ ακριβές...! Θυμάμαι μια εβδομάδα

πριν τα Χριστούγεννα τα παιδιά έκαναν προετοιμασία για τα κάλαντα, που θα έλεγαν την παραμονή το πρωί. Πριν ακόμη καλά -καλά ξημερώσει συνήθιζαν να περιφέρονται από σπίτι σε σπίτι και από μαγαζί σε μαγαζί, με ένα χάρτη παραβάκι, ένα τρίγωνο, ένα τουμπελέκι και ένα φαναράκι και να λένε τα κάλαντα, αφού πρώτα στην παρακλητική ερώτηση των παιδιών «να τα πούμε αφεντικό;» ακουγόταν η φωνή του αφέντη «πέστε τα, πέστε τα παιδιά» και πάνω από το στερέωμα άκουγες καθαρά τις σάλπιγγες να πχούν στις καρδιές όλων των ανθρώπων το ελπιδοφόρο μήνυμα της Ειρήνης και της Αγάπης σε όλη την Οικουμένη. Για να καίρονται τα χριστουγεννιάτικα παιχνίδια όλα τα παιδιά του κόσμου, για να ανθίσει το χαμόγελο στα πικραμένα παιδικά χείλη που γνώρισαν πολύ νωρίς τη σκληρότητα αυτής της ζωής, για να απαλύνει τον πόνο των κατατρεγμένων ψυχών, για να δουν και οι γέροντες το φως της Αγάπης και να ζεσταθούν από την παγωνιά της αδιαφορίας μας, για να ανθίσει η ανθρώπινη ευαισθησία, για να μην υπάρχει αδικία, να σβήσουν οι πόλεμοι και να βασιλεύσει η Θεία Ειρήνη στον Κόσμο.

Ax, πάλι μας συνεπήραν οι μνήμες. Άγιες μνήμες. Σαν σταλαγματιές πολύ ακριβές μέσα στο ρεύμα της ζωής.

ΣΑΣ εύχομαι ολόψυχα ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ!

GALAXIAS
GREEK RADIO
151.850 mhz

**SYDNEY
NEWCASTLE
CENTRAL COAST**

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟ

Ελληνικός Ραδιοφωνικός Σταθμός που εκπέμπει στη συχνότητα **151.850** μεγακύκλω **24 ώρες το 24 ωρο - 7 ημέρες την εβδομάδα**

Tηλ.: (02) 9759 0000 • Fax: (02) 9740 4733
Διεύθυνση: 888 Canterbury Road Roselands NSW 2196
e-mail: galaxias@galaxias.com.au • web: www.galaxias.com.au

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

